

בש"פ 885/21 - חנה מויאל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 885/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: חנה מויאל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו (השופט ע' מאור) בעמ"י
13544-02-21 מיום 7.2.2021

בשם המבקשת: עו"ד מורן גרוס

החלטה

1. בקשה לרשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעמ"י 13544-02-21, מיום 7.2.2021, בגדרה נדחה ערר שהגישה המבקשת על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו שהורה על מעצרה של המבקשת בשלושה ימים, עד ליום 9.2.2021.

2. המבקשת נעצרה ביום 6.2.2021 בשעה 22:30 לערך בגין חשד לעבירות סחר בסמים והחזקת סכין. בית משפט השלום התרשם מדו"ח סודי ופעולות לביצוע שהוצג בפניו כי יש להאריך את מעצרה של המבקשת בשל החשד הסביר הקושר את המבקשת למיוחס לה, והחשש לשיבוש חקירה, וכך כאמור הורה.

3. המבקשת לא השלימה עם החלטה זו והגישה עליה ערר. טענתה המרכזית התייחסה לכך שהיא אישה צעירה, אם יחידנית לארבעה ילדים, ללא כל עבר פלילי, אשר התפתתה לעשות את המיוחס לה בשל מצוקה כלכלית. כן נטען,

כי המבקשת משתפת פעולה עם המשטרה, וכי ניתן לאיין את עילת שיבוש ההליכים באמצעות חלופת מעצר בבית אמה בנתניה.

בית המשפט המחוזי דחה את הערר, לאחר בחינת הדברים ועיון בפעולות החקירה הנדרשות, בציינו כי "נדמה שלפחות חלקן ניתנות לשיבוש ויש לאפשר למשטרה להשלים את החקירה". בית המשפט העיר, כי לא נעלמה מעיניו העובדה כי מדובר באם יחידנית לארבעה קטינים, "שממילא העוררת השאירה אותם שלא בהשגחתה שלה בשעות לילה מאוחרות, כאשר כיום יכולים להיות בבית חברתה או אמה", וכי אינו מקל ראש בכך. ואולם, בשל החשש לשיבוש של חלק מפעולות החקירה, נקבע כי לעת הזו לא ניתן לאיין אותו בחלופת מעצר, "ובנסיבותיה יכול להיות שהעניין יכול להישקל בהקדם".

4. על ההחלטה האמורה הוגשה בקשת הרשות לערור שלפני, בה נטען בין היתר כי לא הוצגו בפניו בתי משפט קמא אינדיקציות ראייתיות המלמדות על יסוד סביר לחשש שמא שחרורה של המבקשת יכול להוביל לשיבוש החקירה, וכי "לא די בכך שהמשטרה תצביע על חשש תאורטי או אבסטרקטי לשיבוש".

5. לאחר עיון, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לדחות את הבקשה ללא צורך בתגובה. הלכה היא, כי רשות ערעור לפני ערכאה שלישית על החלטה בדבר מעצר תינתן אם בבקשה עולה שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית, החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או בהתקיים נסיבות פרטניות חריגות ומיוחדות המצדיקות זאת (בש"פ 4599/15 פלוני נ' מדינת ישראל (9.7.2015)). המקרה דנן אינו עומד באמות מידה אלו. גם לגופם של דברים, סבורני כי אין פגם באיזון עליו הצביע בית משפט קמא, לעת הזו, כפי שצוין בהחלטתו.

7. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו בשבט התשפ"א (8.2.2021).

ש ו פ ט